פולער טעקסט פונ׳ם באריכט פון סער דזשאן ה. סימפּסאָן

(שלום פון נעכטן)

דער סטייטמענט ציט א פאראלעל צווישן דער ווירקונג פון דער קאלאניזאציע פון דער "פיקא" אין פון די אנדערע ציוניסטישע אנענטורן. דער סטייטמענט דערקלערט אז "די מארגע פונקטן בנוגע דעם באשעפטיגן בלוין אידישע ארבעטער אויף אידיש לאנד זיינען ניט אין אנקלאנג מיט דער דערקלעראציע פון דעם ציוניסטישן קאנגרעס פון דעם יאר 1921, וועלכער האט אויסגעדריקט דעם וואונש פון דעם אידישן פאלק צו לעבן אין פרידלעכשאפט מיט די אראבער און צו אנטווייקלען דאס היימלאנד פון ביידע און פארוואנדלען דאס לאנד אין א דער פאלגרייכער געזעלשאפט וואס וועט פארזיכערן דעם פראגרעס פון ביידע פעלקער.

"די אלגעמיינע אידישע ארבעטער פעדעראציע, וואס האט געהאט זייער א נויטיקן איינפלוס אויף דער ריכטונג פון דער ציוניסטישער פאליסי, האט אפגעלעגט אז אזעלכע טענות, ווי ליגט זיי זאלן ניט זיין פון דעם שטאנדפונקט פון א ריין נאציאנאלער באוועגונג, נעמען ניט אין באטראכט דעם פונקט פון ארטיקל זעקס פון דעם מאנדאט, וואס פארערט אז די רעכט און די לאנע פון דער אנדערער טייל פון דער באפעלקערונג זאל ניט געשטעלט ווערן אין סכנה.

"ווען אנריקלטורעלער אנטווילקלונג אונטערשטייצט דער סטייטמענט פון דער ענגלישער רעגירונג אז זי האלט פאר אנטוואָרטלאך זיך פאר פארזיכערן די לאנע פון דיאנדערע טיילן פון דער באפעלקערונג וועלכע זאלן ניט געשטעלט ווערן אין סכנה דורך דער אידישער איינוואנדערונג. די רעגירונג וועט אויסארבעטן א פאליסי פאר א מער מעטאדישער אנריקולטורלעכער אנטווילקלונג, אזוי ארום פארזיכערנדיק אז דאס לאנד זאל באנוצט ווערן אויף א בעסערן אופן. די רעגירונג וועט אויך קאנטראלירן אלע לאנד קניות.

"מען מוז אכטונג געבן אז די טענאנסט זאלן באשיצט ווערן קעגן אראפגעזעצט ווערן פון לאנד אדער קעגן צו הויכער רענט. די פינאנסן פון פאלעסטינע האבן געלעגן אויף דעם פריינדלעכן שוץ. אין דער ליכט פון דיגעשעענישן פון הערבסט 1929, איז אומפעגלאך פאראויסצוזאגן די צייט ווען מען וועט קאנען באטראכטן פאר זיכער אז די דאזיקע הוצאות זאלן קאנען פארקלענערט ווערן.

די רעגירונג האפט אז דער דרפאלג פון נייער פאליסי וועט ביישטייערן פאר דער פארבעסערונג פון די באציאונגען צווישן אידן און אראבער. די פארבעסע־

(שלום פון זייט דריי)

רונג פון דער אגריקולטורעלער לאגע איז נייער פאליסי וועט־ביישטייערן פאר וואס ווערט געפאנגען וועט נויטיק מאכן אדייטענדע הוצאות. די רעגירונג באטאכט ערנסט די פינאנציעלע לאגע פון פאלעסטינע אין שריט ווערן אנגענומען אויף דורכצופירן איר פאליסי.

וואס ווערט געפאנגען וועט נויטיק מאכן אדייטענדע הוצאות. די רעגירונג באטראכט דער איינפלוס וואס אין אויסנאעאבע געווארן דורך דער אידישער אמיגראציע.

"כאטש עס איז ניט פאראן קיין גענויע סטאטיסטיק בנוגע דער אראבישער אר־בעטסלאזיקייט איז זי אבער באוויזן גע־ווארן, א זעק איז איצט פאראן אין ערנ־סטע אראבישע ארבעטסלאזיקייט צוגלייך מיט דער אידישער ארבעטסלאזיקייט, וואס שטעלט מיט זיך פאר ניט קיין גינסטי־קען צושטאנד. די צוגלייטונג פון דער ארבעטער "סקעדזשול" אין אפהייענגיק פון דער פעסטשטעלונג פון דער אלגעמיינער ארבעטסלאזיקייט אין פאלעסטינע.

"די עקאנאמישע פייאיקייט פון דעם לאנד אויפגעגעבען נייע אימיגראנטן מוז דעריבער געארטיילט ווערן לויט דער געגומען ווערן אין אכט, אז אפט מוז אויך זיך דאס לאנד בלוין אין צייטווייליקער ארבעט".

דער סטייטמענט שטעלט זיך דאן אפ אויף ארטיקל זעקס פון דעם מאנדאט, וועלכער פאדערט, אז "אויב די אידישע ארבעטסלאזיקייט ווירקט ניט גוט אויף דער אלגעמיינער ארבעטס לאגע אין לאנד", דאן איז די פליכט פון דער מאנ־דאט מאכט אז פארקלענערן, אדער אויב נויטיק אינגאנצן אפשטעלן, אז אימי־גראציע בין דער אנדערער טייל פון דער באפעלקערונג קאן קריגן ארבעט. יעדער ניט איבערלייגטער באשלוס אי זבאצוג צו אימבאגרעניצטער אידישער אימיגראציע מוז שארף קריטיקירט ווערן ניט בלויז פון דעם שטאנדפונקט פון די אינטערעסן פון פאלעסטינע. נאר אפילו אויף פון דעם ספעציעלן שטאנדפונקט פון דער אידישער באפעלקערונג.

"אזוי לאנג ווי עס הערשט צווישן די אראבער דער פארדאכט, אז דער עקאנא־מישער קריזיס פון וועלכן זיי ליידן, איז אין א גרויסער מאס א רעזולטאט פון דער צו גרויסער אימיגראציע, אז אזוי לאנג ווי עס איז פאראן א געוויסער גרונד אויף וועלכן דער דאזיקער פארדאכט קאן זיך שטיצן, דאן קאן זיין ווייניק האפענונג פאר א פארבעסערונג פון די קענזזייטיקע באצוגונגען פון די צווי פעלקער, אויף וואס קבוצות פון פריינצ׳פ פון איי־נענער ארבעט, דאס הייסט, אז עס טאר ניט אנגעשטעלט ווערן קיין ארבעטער, אז דארט וואו עס איז ניט מעגלאך אליין צו ארבעטן, דאן מוזן זיי אנשטעלן בלויז אידישע ארבעטער.

"די רעגירונג איז דעריבער געקומען צו בחות אין לאנד, אבער עס איז אלץ מער געווארן קלאר, אז אזא פאליסי קאן ווייר־טער ניט אנגעהאלטן ווערן, און אז נאר אין נויטיק, אז די פאלעסטינער רעגירונג זאל האבן די אנטשיידונג מאכט. די לאר־נע קאן ניט פארבעסערט ווערן, סיידן עס דעם־געשאפן ווערן א "מאדוס וויווענ־די" (פארשטענדיקונג) צווישן דער רעגי־רונג און דער אידישער אנענטור אין באר־צע צו די פארשיידענע פונקטן, און עס זאל באזונדערס גענומען ווערן אין באטראכט דער איינפלוס וואס איז אויס־געאיבט געווארן דורך דער אידישער אר־בעטער פעדעראציע.

"כאטש עס איז ניט פאראן קיין גענויע סטאטיסטיק בנוגע דער אראבישער אר־בעטסלאזיקייט איז זי אבער באוויזן גע־ווארן, א זעק איז איצט פאראן אין ערנ־סטע אראבישע ארבעטסלאזיקייט צוגלייך מיט דער אידישער ארבעטסלאזיקייט, וואס שטעלט מיט זיך פאר ניט קיין גינסטי־קען צושטאנד. די צוגלייטונג פון דער ארבעטער "סקעדזשול" אין אפהייענגיק פון דער פעסטשטעלונג פון דער אלגעמיינער ארבעטסלאזיקייט אין פאלעסטינע.

"די עקאנאמישע פייאיקייט פון דעם לאנד אויפגעגעבען נייע אימיגראנטן מוז דעריבער געארטיילט ווערן לויט דער געגומען ווערן אין אכט, אז אפט מוז אויך זיך דאס לאנד בלוין אין צייטווייליקער ארבעט".

דער סטייטמענט שטעלט זיך דאן אפ אויף ארטיקל זעקס פון דעם מאנדאט, וועלכער פאדערט, אז "אויב די אידישע ארבעטסלאזיקייט ווירקט ניט גוט אויף דער אלגעמיינער ארבעטס לאגע אין לאנד", דאן איז די פליכט פון דער מאנ־דאט מאכט אז פארקלענערן, אדער אויב נויטיק אינגאנצן אפשטעלן, אז אימי־גראציע בין דער אנדערער טייל פון דער באפעלקערונג קאן קריגן ארבעט. יעדער ניט איבערלייגטער באשלוס אי זבאצוג צו אימבאגרעניצטער אידישער אימיגראציע מוז שארף קריטיקירט ווערן ניט בלויז פון דעם שטאנדפונקט פון די אינטערעסן פון פאלעסטינע. נאר אפילו אויף פון דעם ספעציעלן שטאנדפונקט פון דער אידישער באפעלקערונג.

"אזוי לאנג ווי עס הערשט צווישן די אראבער דער פארדאכט, אז דער עקאנא־מישער קריזיס פון וועלכן זיי ליידן, איז אין א גרויסער מאס א רעזולטאט פון דער צו גרויסער אימיגראציע, אז אזוי לאנג ווי עס איז פאראן א געוויסער גרונד אויף וועלכן דער דאזיקער פארדאכט קאן זיך שטיצן, דאן קאן זיין ווייניק האפענונג פאר א פארבעסערונג פון די קענזזייטיקע באצוגונגען פון די צווי פעלקער, אויף וואס קבוצות פון פריינצ׳פ פון איי־נענער ארבעט, דאס הייסט, אז עס טאר ניט אנגעשטעלט ווערן קיין ארבעטער, אז דארט וואו עס איז ניט מעגלאך אליין צו ארבעטן, דאן מוזן זיי אנשטעלן בלויז אידישע ארבעטער.

"די רעגירונג איז דעריבער געקומען צו אן אויספירונג פאר דער אויספירונג אז עס מוז באשטימט ווערן א פאליסי אין די ענינים וואס האב־טער ניט אנגעהאלטן ווערן, אזן אז אימיגראציע, אזן עס

דער ענגלישער קאפעראציע צווישן דער רעגירונג און די אראבישע און אידישע פירער קאן פארמירן ווערן, אז פאלעס־טינע זאל אראפזינקען צו א לאנע, וואס זאל שטעלן אין געפאר די אידישע נא־ציאנאלע היים אין אויף די אינטערעסן פון דער מאיאריטעט פון דער באפעלקע־רונג.

"א וויכטיקער פאקטאר פאר דער ארי־ענטאציע פון דער רעגירונגס פאליסי איז, אז די אלגעמיינע אנטוויקלונג פון דעם לאנד זאל אנגעפירט ווערן אויף אזא אר־ט, אז די אראבער און די אידן זאלן גלייכמעסיק געגומען ווערן אין באטראכט די דאזיקע פאליסי דארף אנגעפירט ווע־רען אזוי, אז עס זאל ניט געגעבן ווערן קיינעם קיין אורזאך זיך צו באקלאגן אויף פארטייאישקייט צו איין צד אדער צו דעם אנדערן, נאר, אז עס זאל געגעבן ווערן אויף אזא אופן, אז די אראבער און די אידן זאלן גלייכמעסיק געגומען ווערן אין באטראכט, די דאזיקע פאליסי דארף אנגעפירט ווערן